

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 818

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 10 noiembrie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
D E C R E T E		
668.	— Decret pentru constatarea vacanței unui post de membru al Guvernului	2
669.	— Decret pentru numirea unui membru al Guvernului	2
D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E		
	Decizia nr. 448 din 16 septembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 260/2008 privind asigurarea obligatorie a locuințelor împotriva cutremurelor, alunecărilor de teren și inundațiilor	3–4
	Decizia nr. 449 din 16 septembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) pct. 1 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	5–6
	Decizia nr. 450 din 16 septembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2012 privind unele măsuri de reducere a cheltuielilor publice și întărirea disciplinei financiare și de modificare și completare a unor acte normative	7–8

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****pentru constatarea vacanței unui post de membru
al Guvernului**

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (2), art. 100 alin. (1) și ale art. 106 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 5 și art. 8 alin. (1) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere propunerea prim-ministrului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se ia act de demisia domnului Titus Corlățean, ministrul afacerilor externe, și se constată încetarea funcției acestuia de membru al Guvernului.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 10 noiembrie 2014.
Nr. 668.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru numirea unui membru al Guvernului**

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (2), art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 10 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere propunerea prim-ministrului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se numește domnul Teodor-Viorel Meleșcanu în funcția de ministru al afacerilor externe.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 10 noiembrie 2014.
Nr. 669.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 448**

din 16 septembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 260/2008 privind asigurarea obligatorie a locuințelor împotriva cutremurelor, alunecărilor de teren și inundațiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 260/2008 privind asigurarea obligatorie a locuințelor împotriva cutremurelor, alunecărilor de teren și inundațiilor, excepție ridicată de Alexandru Iacob și de Gheorghe Momanu în Dosarul nr. 23.976/233/2012 al Judecătoriei Galați — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 121D/2014.

2. La apelul nominal se prezintă personal domnul Gheorghe Momanu. Se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, în temeiul dispozițiilor art. 14 coroborate cu cele ale art. 58 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a dispus redeschiderea dezbaterilor, precum și faptul că domnul Gheorghe Momanu a depus concluzii scrise.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul părții prezente, care susține excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată în scris, precum și în precizările suplimentare. De asemenea reiterează unele aspecte menționate la termenele de judecată anterioare și reținute în încheierile de ședință și arată că a solicitat unor autorități puncte de vedere referitoare la Legea nr. 260/2008, sens în care depune copii după adresele respective.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, întrucât prevederile criticate nu aduc atingere dispozițiilor constituționale menționate, ci constituie o aplicare a acestora, având un caracter social și solidar. De asemenea arată că autorul excepției de neconstituționalitate expune mai mult nemulțumirea sa în legătură cu prevederile Legii nr. 260/2008.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 30 ianuarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 23.976/233/2012, **Judecătoria Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 260/2008 privind asigurarea obligatorie a locuințelor împotriva cutremurelor, alunecărilor de teren și inundațiilor, excepție ridicată de Alexandru Iacob și de Gheorghe Momanu, într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare, respectiv o cerere prin care se solicită constatarea faptului că locuințele acestora nu sunt supuse niciunui risc în sensul Legii nr. 260/2008.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile criticate încalcă în mod flagrant dispozițiile art. 1 alin. (3) din Constituție referitoare la statul de drept, iar neconstituționalitatea constă în faptul că Legea nr. 260/2008 are la bază infracțiunea de înșelăciune, astfel cum este prevăzută și pedepsită de Codul penal. Astfel, aceasta prevede, fără nicio motivare și în mod cu totul eronat, faptul că toate locuințele din România sunt supuse riscului avarierii sau distrugerii ca urmare a acțiunii fenomenelor naturale catastrofale, astfel cum sunt nominalizate în lege: cutremure de pământ, alunecări de teren sau inundații, or, în marea majoritate, locuințele nu sunt supuse unor asemenea riscuri.

8. De asemenea arată că sunt încălcate dispozițiile art. 73 alin. (3) din Constituție care prevăd, în mod limitativ, domeniile care fac obiectul legilor organice; or, domeniul de reglementare care privește „societățile comerciale”, în general, nu se regăsește printre acestea, „cu atât mai puțin societățile comerciale private”.

9. **Judecătoria Galați — Secția civilă** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

10. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale. În acest sens arată că, soluționând o excepție de neconstituționalitate similară, formulată din perspectiva nerespectării art. 1 alin. (3) din Constituție, Curtea Constituțională a reținut că autorul este nemulțumit de soluția legislativă și, astfel cum este formulată, nu constituie o veritabilă excepție de neconstituționalitate în sensul constituțional al termenului, fiind respinsă ca inadmisibilă.

12. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate prin raportare la art. 73 alin. (3) din Constituție, se arată că aceasta nu poate fi reținută. Proiectul de lege privind asigurarea obligatorie a locuințelor, devenit ulterior Legea nr. 260/2008, a fost adoptat cu majoritatea cerută de Constituție pentru legile organice, ținând seama de observațiile cuprinse în avizul Consiliului Legislativ care a reținut că, în raport cu obiectul de reglementare, se încadrează în categoria legilor organice.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Avocatului Poporului, concluziile procurorului, susținerile părții prezente, notele scrise depuse, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 260/2008 privind asigurarea obligatorie a locuințelor împotriva cutremurelor, alunecărilor de teren și inundațiilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 115 din 15 februarie 2011, cu modificările și completările ulterioare.

16. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) referitor la statul de drept și ale art. 73 alin. (3) referitor la domeniile care se reglementează prin lege organică.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, pentru motivele ce se vor arăta în continuare.

18. Legea nr. 260/2008 privind asigurarea obligatorie a locuințelor împotriva cutremurelor, alunecărilor de teren și inundațiilor a mai fost supusă controlului de constituționalitate în raport cu critici similare și raportat la prevederile art. 1 alin. (3) din Constituție, excepție ridicată într-o altă cauză aflată pe rolul instanțelor de judecată chiar de către unul dintre autorii prezentei excepții de neconstituționalitate. Cu acel prilej, Curtea a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate, sens în care a pronunțat Decizia nr. 932 din 13 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 882 din 22 decembrie 2012. Pentru a ajunge la această soluție, Curtea a avut în vedere faptul că „din motivarea excepției de neconstituționalitate rezultă că autorul acesteia este nemulțumit de soluția legislativă, respectiv de faptul că prin Legea nr. 260/2008 se instituie asigurarea obligatorie a locuințelor

împotriva dezastrelor naturale, fapt ce constituie, în opinia acestuia, o legiferare a înșelăciunii.”

19. Cele statuate în decizia menționată sunt valabile și în cauza de față, critica de neconstituționalitate, formulată prin prisma nerespectării dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Constituție, vizând aceleași aspecte.

20. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 73 alin. (3) din Constituție, motivată prin faptul că Legea nr. 260/2008 a fost adoptată ca lege organică, deși domeniul pe care îl legiferează nu se regăsește în prevederile constituționale menționate, se constată că aceasta este neîntemeiată.

21. Pool de Asigurare împotriva Dezastrelor Naturale, denumit *PAID*, este o societate de asigurare/reasigurare constituită prin asocierea societăților de asigurare autorizate să practice riscuri de catastrofă, atât în conformitate cu Legea nr. 260/2008, cât și cu cele ale Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii societăților nr. 31/1990, republicată.

22. *PAID* nu este o simplă societate de asigurare, ci printre atribuțiile sale se regăsește și administrarea bazei de date privind evidența construcțiilor cu destinația de locuință care trebuie asigurate obligatoriu, precum și a celor asigurate, îndeplinind, totodată, și funcția de centru de coordonare a activității de constatare a prejudiciilor rezultate în urma producerii unui dezastru natural, desfășurată de societățile de asigurări autorizate [art. 24 alin. (2) lit. c) și d) din Legea nr. 260/2008].

23. Legea nr. 260/2008 privind asigurarea obligatorie a locuințelor împotriva cutremurelor, alunecărilor de teren și inundațiilor a fost calificată ca fiind lege organică și a fost adoptată cu majoritatea necesară pentru legile organice, în virtutea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituție, ca urmare a domeniului pe care îl reglementează. Curtea constată că prezenta lege reglementează condițiile asigurării obligatorii a locuințelor aflate în proprietatea persoanelor fizice sau juridice [art. 1 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 260/2008]. Astfel, legea criticată în cauza de față reglementează un aspect care ține intrinsec de regimul general al proprietății.

24. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alexandru Iacob și de Gheorghe Momanu în Dosarul nr. 23.976/233/2012 al Judecătoriei Galați — Secția civilă și constată că dispozițiile Legii nr. 260/2008 privind asigurarea obligatorie a locuințelor împotriva cutremurelor, alunecărilor de teren și inundațiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Galați — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 septembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 449

din 16 septembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) pct. 1
din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) pct. 1 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Infomtur” — S.R.L. din Ciuperceni (sat Vârtopu), județul Gorj, în Dosarul nr. 7.788/95/2013 al Tribunalului Gorj — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 167D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, sens în care arată că textul criticat nominalizează persoanele juridice cărora le este aplicabilă procedura insolvenței și nu contravine prevederilor constituționale invocate în susținerea excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 18 februarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 7.788/95/2013, **Tribunalul Gorj — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) pct. 1 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Infomtur” — S.R.L. din Ciuperceni (sat Vârtopu), județul Gorj, într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 85/2006.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, pe de o parte, că art. 1 alin. (1) pct. 1 din Legea nr. 85/2006 este neconstituțional, deoarece nu exclude din sfera de aplicare a procedurilor de insolvență reglementate de Legea nr. 85/2006 societățile ce desfășoară activitate în sfera presei, or, potrivit art. 30 alin. (4) și (8) din Constituția României, nicio publicație nu poate fi suprimată, iar delictele de presă se stabilesc prin lege. Pe de altă parte, arată că, în speță, societatea desfășoară activitate în domeniul presei, iar persoanelor juridice care desfășoară activitate într-un asemenea domeniu le este aplicabilă „legea specială”, situație care se încadrează în dispozițiile art. 3 alin. (1) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2013. Totodată menționează faptul că singura lege care reglementează activitatea presei este Legea nr. 3/1974 și care nu prevede „procedura insolvenței în cazul presei”.

6. **Tribunalul Gorj — Secția a II-a civilă** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, în speță, debitorul este o societate comercială,

respectiv o societate comercială cu răspundere limitată și, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 85/2006, procedura generală prevăzută de prezenta lege se aplică următoarelor categorii de debitori aflați în stare de insolvență sau de insolvență iminentă, cu excepția celor prevăzuți la alin. (2) lit. c) și d): 1. societăților comerciale reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare; 2. societăților cooperatiste; 3. organizațiilor cooperatiste; 4. societăților agricole; 5. grupurilor de interes economic; 6. oricăror altor persoane juridice de drept privat care desfășoară și activități economice.

7. Indiferent de obiectul de activitate al societății, acesteia îi sunt aplicabile procedurile prevăzute de Legea insolvenței, în speță, debitorul este o societate cu răspundere limitată și are calitate procesuală pasivă. Faptul că societatea desfășoară și activitate în domeniul presei nu este un motiv care să ducă la neaplicarea procedurilor de insolvență, dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de lege. Administratorul debitorului nu a făcut dovada acestui fapt, respectiv nu a depus acte din care să rezulte obiectul de activitate al societății, însă, chiar dacă ar desfășura o astfel de activitate, Legea nr. 85/2006 nu distinge și nu exclude de la aplicarea procedurilor de insolvență astfel de societăți.

8. Dacă o societate comercială reglementată de Legea nr. 31/1990 desfășoară activități în domeniul presei, faptul că este supusă reglementărilor prevăzute de Legea insolvenței nu înseamnă că acesteia îi este suprimată activitatea, ci că suportă consecințele managementului economico-financiar al administratorilor, ale raporturilor economice realizate cu partenerii de afaceri, scopul principal al societății fiind unul comercial — obținerea de profit. Or, prevederile art. 30 alin. (4) din Constituție, invocate în cauză, vizează alt gen de situație, respectiv aceea în care unei publicații i s-ar interzice apariția ca o sancțiune pentru informațiile pe care le promovează. Totodată menționează jurisprudența Curții Constituționale în materie.

9. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, notele scrise depuse la dosarul cauzei, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1) pct. 1 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, care au următorul cuprins: „(1) Procedura generală prevăzută de prezenta lege se aplică următoarelor categorii de debitori aflați în stare de insolvență

sau de insolvență iminentă, cu excepția celor prevăzuți la alin. (2) lit. c) și d):

1. societățile comerciale;”.

13. În acest context, Curtea reține că dispozițiile Legii nr. 76 din 24 mai 2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, prevăd la art. 77 că „Ori de câte ori prin legi și prin alte acte normative se face trimitere la Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale ori la «societatea comercială/societățile comerciale», după caz, trimiterea se consideră a fi făcută la Legea societăților nr. 31/1990 ori, după caz, la «societatea/societățile reglementată/reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare»”.

14. Ulterior încheierii de sesizare, Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată prin art. 344 lit. a) din titlul V — *Dispoziții tranzitorii și finale* din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014.

15. Având în vedere prevederile art. 343 din Legea nr. 85/2014 potrivit cărora „Procesele începute înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi rămân supuse legii aplicabile anterior acestei date”, precum și Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a stabilit că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea urmează a exercita controlul de constituționalitate asupra prevederilor art. 1 alin. (1) pct. 1 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

16. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 30 alin. (4) și (8) potrivit cărora „Nicio publicație nu poate fi suprimată”, iar „delictele de presă se stabilesc prin lege”.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este inadmisibilă, pentru motivele ce se vor arăta în continuare.

18. Prevederile Legii nr. 85/2006 constituie norme de procedură a căror stabilire, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului. În virtutea acestor prerogative constituționale, legiuitorul, în

considerarea unor situații deosebite, poate să stabilească și reguli de procedură speciale, derogatorii de la regulile dreptului comun. Procedura insolvenței este o procedură specială, caracterizată de celeritate și care are drept scop protejarea patrimoniului debitorului și reîntregirea acestuia, în cazurile în care a fost diminuat prin acte juridice frauduloase, urmărind în același timp valorificarea cu eficiență sporită a activelor debitorului, în vederea satisfacerii într-o măsură cât mai mare a creanțelor creditorilor.

19. Dispozițiile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței stabilesc aria de aplicare a procedurii generale a insolvenței, respectiv categoriile de debitori aflați în stare de insolvență sau de insolvență iminentă cărora le este aplicabilă Legea nr. 85/2006.

20. Prevederile criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, sens în care sunt, spre exemplu: Decizia nr. 691 din 31 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 21 septembrie 2011, Decizia nr. 970 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 607 din 27 august 2010, sau Decizia nr. 1.247 din 18 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 857 din 19 decembrie 2008, prin care Curtea a respins excepția de neconstituționalitate.

21. Raportat strict la critica autoarei prezentei excepții de neconstituționalitate, Curtea observă că motivele invocate de aceasta sunt, pe de o parte, probleme ce țin de interpretarea și aplicarea legii la speța dedusă controlului de constituționalitate, respectiv faptul că „persoanelor juridice care desfășoară activitate în domeniul presei le este aplicabilă legea specială”. Or, în ce ceea ce privește modul de interpretare și aplicare a normelor legale, în concret la speța aflată pe rolul instanțelor ordinare, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale constante, spre exemplu, Decizia nr. 357 din 22 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 9 iunie 2011, aceasta este atributul instanțelor de judecată și nu intră în sfera contenciosului constituțional.

22. Pe de altă parte, Curtea observă că, prin critica de neconstituționalitate formulată, autoarea acesteia tinde și la modificarea textelor de lege criticate, fiind nemulțumită de soluțiile legislative existente. În aceste condiții, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate, așa cum a fost formulată, are ca finalitate și modificarea dispozițiilor de lege supuse controlului. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.”

23. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) pct. 1 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Infomtur” — S.R.L. din Ciupereni (sat Vârtopu), județul Gorj, în Dosarul nr. 7.788/95/2013 al Tribunalului Gorj — Secția a II-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Gorj — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 septembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 450

din 16 septembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2012 privind unele măsuri de reducere a cheltuielilor publice și întărirea disciplinei financiare și de modificare și completare a unor acte normative

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2012 privind unele măsuri de reducere a cheltuielilor publice și întărirea disciplinei financiare și de modificare și completare a unor acte normative, excepție ridicată de Comuna Fărcașa, județul Maramureș, prin primar, în Dosarul nr. 2.927/100/2013 al Curții de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 179D/2014.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru partea Curtea de Conturi a României, consilierul juridic Teodora Simion Simescu, cu delegație depusă la dosar. Se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, deoarece prevederile criticate nu aduc atingere dispozițiilor constituționale referitoare la dreptul la apărare. Rațiunea care a stat la baza adoptării acestor dispoziții a fost aceea a utilizării fondurilor publice în mod adecvat.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, întrucât nu sunt încălcate prevederile constituționale menționate în susținerea acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin încheierea din 27 februarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 2.927/100/2013, **Curtea de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2012 privind unele măsuri de reducere a cheltuielilor publice și întărirea disciplinei financiare și de modificare și completare a unor acte normative**, excepție ridicată de comuna Fărcașa, județul Maramureș, prin primar, cu ocazia soluționării recursului declarat împotriva Sentinței civile nr. 5.109/2013, pronunțată de Tribunalul Maramureș într-o cauză având ca obiect „litigii Curtea de Conturi”.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea acesteia arată că partea Curtea de Conturi a României a invocat, prin întâmpinare, excepția nulității absolute a contractului de asistență juridică, „în reflexia art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2012”, aceasta susținând că hotărârea consiliului prin care s-a aprobat achiziționarea serviciilor prevăzute la alin. (2) din același act normativ a fost ulterioară datei asumării contractului de asistență juridică. În acest context, autoarea excepției de neconstituționalitate consideră că „apărările intimatei tind a aduce atingere

principiilor constituționale”, întrucât egalitatea armelor presupune, prin definiție, o raportare la adversar, la poziția și armele acestuia, astfel cum este statuat în „procesul civil echitabil în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului”, neputând exista echitate decât dacă părțile au aceleași arme procesuale.

7. **Curtea de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul că prevederile criticate sunt constituționale.

8. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, susținerile părții prezente, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum reiese din dispoziitivul încheierii de sesizare, îl constituie dispozițiile art. I alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2012 privind unele măsuri de reducere a cheltuielilor publice și întărirea disciplinei financiare și de modificare și completare a unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 12 iunie 2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 16/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 122 din 5 martie 2013. Având în vedere faptul că art. I conține trei alineate, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. I, în integralitate, care are următorul cuprins:

— Art. I: „(1) *Autoritățile și instituțiile publice ale administrației publice centrale și locale, indiferent de modul de finanțare și subordonare, societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, precum și regiile autonome care au în structura organizatorică personal propriu de specialitate juridică nu pot achiziționa servicii juridice de consultanță, de asistență și/sau de reprezentare.*

(2) *În situații temeinic justificate, în care activitățile juridice de consultanță, de asistență și/sau de reprezentare, necesare autorităților și instituțiilor publice prevăzute la alin. (1), nu se pot asigura de către personalul de specialitate juridică angajat în aceste entități, pot fi achiziționate servicii de această natură, în condițiile legii, numai cu aprobarea:*

a) *ordonatorilor principali de credite pentru autoritățile și instituțiile publice ale administrației publice centrale;*

b) *consiliilor locale, consiliilor județene sau Consiliului General al Municipiului București, după caz, pentru autoritățile și instituțiile publice ale administrației publice locale.*

(3) *În situații temeinic justificate, în care activitățile juridice de consultanță, de asistență și/sau de reprezentare, necesare societăților naționale, companiilor naționale și societăților comerciale, precum și regiilor autonome prevăzute la alin. (1), nu se pot asigura de către personalul de specialitate juridică angajat în aceste entități, pot fi achiziționate servicii de această*

natură, în condițiile legii, numai cu aprobarea și mandatarea reprezentanților statului sau unităților administrativ-teritoriale în organele de conducere ale acestora:

a) de către ordonatorul principal de credite coordonator, în cazul celor la care statul este acționar integral sau majoritar;

b) de către consiliile locale, consiliile județene sau Consiliul General al Municipiului București, după caz, pentru cele la care unitățile administrativ-teritoriale dețin integral sau majoritar capitalul social.”

12. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 — *Statul român*, art. 11 — *Dreptul internațional și dreptul intern*, art. 12 — *Simboluri naționale*, art. 15 — *Universalitatea*, art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 alin. (3) — *Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și art. 24 — Dreptul la apărare.*

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2012 a fost adoptată, în principal, pentru a implementa unele măsuri de reducere a cheltuielilor publice și întărirea disciplinei financiare, întrucât, astfel cum reiese din expunerea de motive a legii de aprobare a ordonanței de urgență, în urma verificărilor efectuate de Curtea de Conturi asupra modului de formare, administrare și de întrebuințare a resurselor financiare ale statului, s-au constatat o serie de nereguli cu privire la anumite zone de utilizare a fondurilor publice, respectiv faptul că, pentru aceeași activitate cu caracter juridic, o autoritate sau instituție publică a efectuat atât cheltuieli cu personal propriu de specialitate juridică, cât și cheltuieli cu firme private de avocatură.

14. Referitor la asigurarea serviciilor juridice de consultanță, de asistență și/sau de reprezentare pentru autoritățile și instituțiile publice ale administrației publice centrale și locale, indiferent de modul de finanțare și subordonare, societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu

capital integral sau majoritar de stat, precum și regiile autonome, care au în structura organizatorică personal propriu de specialitate juridică, s-a instituit regula potrivit căreia aceste servicii se asigură, în primul rând, de către personalul propriu, respectiv de către personalul de specialitate juridică angajat în aceste entități. Însă, în situații temeinic justificate, în care activitățile juridice de consultanță, de asistență și/sau de reprezentare, necesare entităților mai sus menționate, nu se pot asigura de către personalul de specialitate juridică angajat în aceste entități, pot fi achiziționate servicii de această natură, în condițiile legii.

15. Din analiza actelor atașate dosarului, reiese, pe de o parte, că în cauza de față autoarea excepției de neconstituționalitate a învederat instanței de judecată că nu are jurist, iar dovada rezultă din „organigrama depusă în fața Curții, care dovedește în mod neechivoc vacanța celor două posturi de jurist”, iar pe de altă parte, că autoarea excepției de neconstituționalitate a achiziționat servicii juridice de consultanță, de asistență și de reprezentare.

16. Raportat strict la pretinsa neconstituționalitate a prevederilor legale care fac obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate, Curtea observă că motivarea criticii de neconstituționalitate se bazează exclusiv pe cele susținute de partea care a invocat, prin întâmpinare, excepția nulității absolute a contractului de asistență juridică, pe motivul că aprobarea achiziționării acestor servicii [potrivit art. 1 alin. (2) lit. b)] a fost dată ulterior angajării cheltuielilor bugetare, respectiv „hotărârea consiliului local a fost emisă la un interval de 9 luni de la data contractării serviciilor de consultanță și asistență juridică”. Or, Curtea observă că, în această situație, este vorba de interpretarea și aplicarea prevederilor legale de către entitatea care a achiziționat asemenea servicii, aspecte care nu intră în sfera contenciosului constituțional.

17. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2012 privind unele măsuri de reducere a cheltuielilor publice și întărirea disciplinei financiare și de modificare și completare a unor acte normative, excepție ridicată de comuna Fărcașa, județul Maramureș, prin primar, în Dosarul nr. 2.927/100/2013 al Curții de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 septembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioanița Cochînțu

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 810457